

¶ ¶ ¶

voveretur pro suis ab immortali Deo preçatus est? Vi-
tio quidem plerumque verti solet tam huic, quam illi, quod
temere aeternorum cruciatuum poenam sibi pro populo ir-
rogari flagitaverint, at eam utriusque mentem fuisse nego,
mihique persuadeo, eos tantum de vitae suae pro vita po-
puli devotione cogitasse. Populus enim, pro quo Moses
verba facit, cultu vituli sumnum Numen sibi adeo iratum
reddiderat, ut omnes in eo deprehensi morte multare De-
us constituisset. At miserebat communis fati Mosen, qui
melius esse ratus, unum pro pluribus mori, a Deo petit,
ut pro omnibus devoveatur potius, ut pro omnibus mori-
riatur, habeaturque *ἀντίφυχος*. Liberrime fluunt hoc modo
verba Mosis Exod. XXXII, 32. si parcere negas universae
gentis criminis, si morte crimen illud multandum est, me illa
morte multes quaeso, illis illaesis. Simillimae his preces Pau-
linae sunt Rom. IX, 3. ἡγάπην αὐτὸς ἐγὼ αὐτόθεμα εἶναι απὸ τῆς χρι-
στῆς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μετὰ τῶν συγγενῶν με καὶ σάρκα. Vedit scilicet
Paulus partim ipsa experientia edoctus, partim vero divi-
na futurorum cognitione imbutus, myriades Iudeorum
innumeris ob fidem Christo denegatam, perditum iri.
Acerbe hoc deflevit Paulus, huicque malo, mederi se ali-
quo modo posse vehementer optavit. Nec suae vitae
pepercisset, modo si ea, devotorum more, saluti to-
tius populi sui consulere potuisset. Non inde sequitur Pau-
lum aeternum perire voluisse, quae nunquam devotorum
mens fuit, sed in votis habuit, ut, si vita sua profusa ser-
vari possent Iudei, profunderetur. Nec inde efficitur, Pau-
lum voluisse aeternum perire, quia Iudeos ab aeternis
cruciatibus servari voluit, ex devotorum enim mente et
consilio unius vita, nequaquam vero aeterna salute abiecta,

omnium